

Sygn. akt XXV Ns 48/20

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2020 roku, godz. 11.17

Sąd Okręgowy w Warszawie XXV Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Krystyna Stawecka

Protokolant: Stanisław Ławcewicz- Musialik

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy P. T.

z udziałem Prezydenta (...) W.

w sprawie odwołania od zakazu zgromadzenia z 20 maja 2020 r.

postanowił:

1. Odrzucić odwołanie;
2. Ustalić, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania związane z własnym udziałem w sprawie.

Sygn. akt XXV Ns 48/20

UZASADNIENIE

W dniu 18 maja 2020 r. P. T. złożył do Urzędu(...)W.zawiadomienie o zgromadzeniu publicznym na Placu (...) w W. dniu 23 maja 2020 r., którego liczba osób przewidywana była na 10.000 osób (k.3 a.s.).

W dniu 20 maja 2020 r. organ powołując się Rozporządzenie Rady Ministrów z 16 maja 2020 r. o ustanowieniu określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U. poz. 878) poinformował o zakazie organizowania na terytorium RP - aż do odwołania - zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z 24 lipca 2015 r. Prawo o zgromadzeniach.

P. T. **wniósł w dniu 21 maja 2020 r. odwołanie od w/w rozstrzygnięcia o zakazie zgromadzeń wnosząc o jego zmianę i udzielenie zgody na zgromadzenie (k.2 a.s.).**

Na rozprawie pełnomocnik P. T. wnosił o uwzględnienie odwołania i uchylenie decyzji oraz udzielenie zgody na wnioskowane zgromadzenie.

Pełnomocnik organu uczestniczącego w postępowaniu - Prezydenta (...) W. wnosił o odrzucenie odwołania z uwagi na to, że pismo informujące o zakazie zgromadzenia z 20 maja 2020 r. nie stanowi decyzji administracyjnej lecz informację o generalnie obowiązującym zakazie zgromadzeń. Organ nie wydaje w czasie epidemii decyzji o zgromadzeniach.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i podlegało odrzuceniu z przedstawionych niżej względów:

Ustawa prawo o zgromadzeniach przewiduje jako podstawowy model regulacyjny korzystania z wolności organizowania zgromadzeń, model zgłoszeniowy określany jako rejestracyjny czy notyfikacyjny.

Zakłada on obowiązek zgłoszenia właściwemu organowi zamiaru zwołania zgromadzenia, zaś organ uprawniony jest jedynie do zarejestrowania zgromadzenia lub do zakazania zgromadzenia w ściśle określonych przypadkach z art. 14 tej ustawy.

Zgłoszenie zamiaru zgromadzenia stanowi zatem czynność techniczną, której dokonanie skutkuje powstaniem po stronie organu obowiązku podjęcia określonych zadań zmierzających do zapewnienia odpowiednich warunków przeprowadzenia zgromadzenia, a także do podjęcia ewentualnych działań zmierzających do zapobieżenia zwołaniu zgromadzenia, w wypadku wystąpienia okoliczności wskazanych w art. 14 ustawy.

Trafnie wskazuje się w doktrynie, że zawiadomienia o zamiarze zwołania zgromadzenia nie można traktować jako wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego. Możliwość zwołania i przeprowadzenia nie jest bowiem uzależniona na gruncie ustawy Prawo o zgromadzeniach od wydania przez uprawniony organ władczego, jednostronnego aktu administracyjnego.

W przyjętym modelu notyfikacyjnym zgłoszenie zawiadomienia nie stanowi warunku jego zwołania, ani też nie przesądza o możliwości jego przeprowadzenia.

Jak zostało to już wskazane powyżej, zgłoszenie zawiadomienia o zamiarze zwołania zgromadzenia aktualizuje po stronie organu obowiązek podjęcia określonych działań o charakterze przede wszystkim techniczno – organizacyjnym. Obowiązki te zostały w szczególności wskazane w art. 7 ust. 3 i art. 8 ustawy Prawo o zgromadzeniach. Do obowiązków tych należy obowiązek rejestracji wniesienia zawiadomienia o zamiarze zorganizowania zgromadzenia z uwzględnieniem daty, godziny oraz minuty wniesienia zawiadomienia (art. 9 ust. 2 ustawy). Są to informacje istotne w razie konieczności rozstrzygnięcia o pierwszeństwie w wypadku wniesienia zawiadomień o zamiarze zorganizowania dwóch lub większej liczby zgromadzeń, które mają zostać zorganizowane chociażby częściowo w tym samym miejscu i czasie (art. 12 ust. 1 ustawy).

W świetle powyższych rozważań nie można uznać, że pismo organu Prezydenta (...) W. z 20 maja 2020 r. informujące de facto o braku rejestracji zgłoszenia - **z uwagi na wynikający z § 13 ust. 1 pkt 1** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 maja 2020 r. bezterminowy zakaz organizowania zgromadzeń w rozumieniu ustawy Prawo o zgromadzeniach, stanowiło zakończenie postępowania w sposób przewidziany przez ustawę Prawo o zgromadzeniach, w szczególności zaś zawierało władcze rozstrzygnięcie zakazujące zgromadzenia.

Nie można więc uznać, że pismo to stanowiło decyzję administracyjną o zakazanie zgromadzenia. Nie można również uznać, że była to decyzja administracyjna o odmowie wpisania zgromadzenia w rejestr publiczny.

W istocie wskazane powyżej zachowanie organu należałoby rozpatrywać w kategoriach bezczynności organu administracyjnego.

Zakaz organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy Prawo o zgromadzeniach został wprowadzony pierwotnie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 566 ze zm.), a następnie podtrzymany w kolejnym rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stany epidemii (Dz. U. poz. 878).

Podnoszona na rozprawie przez wnioskodawcę kwestia badania konstytucyjności przepisów w tym zakresie przekracza ramy tego przyśpieszonego postępowania odwoławczego, lecz powyższy stan prawny rodzi poważne wątpliwości sądu z punktu widzenia konstytucyjnego prawa obywateli do zgromadzeń wynikające z art. 57 Konstytucji

RP, w szczególności w kontekście konstytucyjnego dopuszczalnych ograniczeń praw podmiotowych i zasady proporcjonalności z art. 31 Konstytucji. Konsekwencją tego jest jednak postawa organu w tej sprawie, który z uwagi na obowiązywanie generalnego zakazu zgromadzeń zaniechał wydania rozstrzygnięcia o zakazie organizacji zgromadzenia w formie decyzji administracyjnej.

Mając powyższe na uwadze, uznać należy, że wniesione w tej sprawie odwołanie, z uwagi na brak jego przedmiotu w postaci decyzji administracyjnej o zakazie zgromadzenia, jest niedopuszczalne w świetle art. 16 ustawy Prawo o zgromadzeniach. Tylko w tym zakresie sąd powszechny uprawniony jest do kontroli działania organu administracyjnego w trybie ustawy Prawo o zgromadzeniach. Kontrola ta nie obejmuje natomiast czynności faktycznych, w tym także przyjętej tu bezczynności organu administracyjnego.

Z tego względu Sąd postanowił jak na wstępie.

O kosztach postępowania Sąd postanowił na mocy art. 520§1 k.p.c.